

תת"ע 9610/01/17 - מדינת ישראל נגד אלנבארי ג'מאל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9610-01-17 מדינת ישראל נ' אלנבארי ג'מאל
תיק חיצוני: 30111210024

בפני כב' סגן הנשיא, השופט דוד לנדסמן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים אלנבארי ג'מאל ע"י ב"כ עו"ד ארז דרב

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה מסוג ברירת משפט, בה הוגשה הודעה להישפט.

מאחר והנאשם לא התייצב לדיון שנקבע ליום 13.2.17, הוא נשפט בהעדר.

בית המשפט שפט אותו בהעדר כאמור על סמך חזקת המסירה, שבתקנה 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי - תשל"ד - 1974.

ביום 23.3.17 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לביטול פסק הדין בטענה כי הוא הגיש בשם הנאשם את ההודעה להישפט, בה רשום מען המשרד למשלוח הזימון וכאשר נשלח הזימון לנאשם ולא למשרדו, דין פסק הדין להתבטל.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי בעבר אכן הזימונים היו נשלחים למשרדי הסנגורים אבל המצב השתנה לאחרונה ולראיה הצביע על 3 תיקים נוספים שבהם בוטלו פסקי הדין לפי בקשתו.

ב"כ הנאשם סבור שברגע שציין מען עו"ד למשלוח זימון למשפט, אין לראות זימון לכתובת אחרת כזימון כדין.

נוכח הטענות האלו התבקשה תגובת התביעה ואכן בתשובתה מיום 4.4.17 מסתבר כי :

עפ"י הנחיה של מדור התביעות שולחים הזימונים לכתובת הנאשם המופיעה ברשימות ואם העורך דין מבקש לשלוח אליו

את הזימון, יוצא אליו מכתב המאשר את קבלת מכתבו ומצוין כי הזימון לדין ישלח לנאשם עצמו.

לא ברור לי הגיון בהנחיה זו, אם אכן יש כזו, שמשנה מה שהיה נגד כה.

הנאשם שקיבל הודעת קנס, פנה לעורך דין, שהוא יטפל בעניינו מתחילתו עד סופו, כולל משלוח ההודעה להישפט וייצוגו במשפט עצמו.

מצב שבו אותו נאשם נידון בהעדר, כאשר בית המשפט אינו מודע באותו שלב כי ההודעה להישפט נשלחה ע"י עו"ד, גורם עיוות דין לנאשם ומצב לא נעים ו/או רצוי ל- עו"ד, כאילו הוא לא טיפל כראוי בעניינו, וזאת בלי קשר לצורך של ה- עו"ד להגיש בקשה לביטול פסק דין, מלאכה מיותרת לבית המשפט, שנדרש לבטל פסק הדין בהעדר והתחלת המשפט מחדש.

כל התנהלות זו גורמת מלאכה מיותרת ועומס נוסף על בית המשפט.

אני סבור כי הלשון הנקוט בסעיף 230 ל- חסד"פ, תומך בעמדתי כי חל פגם במשלוח הזימון דווקא לנאשם ולא ל- עו"ד : "סעיף 230 הודיע **אדם** לפי סעיף 229 (א) שברצונו להישפט על העבירה, תשלח **לו** הזמנה למשפט.."

לכן, כאשר ה-עו"ד שולח ההודעה, יש לשלוח **לו** ולא לאחר את הזימון.

בשים לב כי להרבה מאוד מתושבי הפזורה אין כתובת קבועה לקבלת דואר, הנחייה הגורפת של המשטרה שלא לשלוח הזימונים לעורכי הדין עוד יותר לא מובנת.

לסיכום, הנני מחליט כדלקמן

1. אני מורה על ביטול פסק הדין בהעדר.

2. קובע מענה נוסף ליום 17.07.17 שעה 09.00

3. בשל כל התנהלות המשטרה כמתואר לעיל באריכות, הנני מטיל הוצאות משפט על מיפנ"א בסך 1,000 ₪, שישולמו תוך 90 יום מהיום .

בשולי החלטה זו וכאשר המשטרה עברה לאכיפה באמצעות מצלמות ומכשירים אוטומטיים ללא עצירת הנהג בפועל ,

ובפועל יוצא מכך, הזימונים נשלחים אליהם בדואר, חייבת המשטרה לצרף **אישור משלוח בדואר רשום**, וזאת להבדיל מהאישור כי הזימון רק נמסר למשלוח, שעליו לא חלה חזקת מסירה.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.